

Otrdiena, 2011. gada 15. novembris

52. atgādina, ka pasākumi, kas sekmē bioloģisko daudzveidību, ir būtiski nepieciešami arī ar lauksaimniecību nesaistītās nozarēs; norāda, ka autoceļiem pieguļošās zaļās teritorijas, dzelzceļa līniju apkārtnē, enerģijas pārvades tīklu izcirtumu joslas un publiskie un privātie dārzi ir vērtīgas platības, kurās ar racionālas apsaimniekošanas metodēm var ievērojami palielināt bitēm un citiem apputeksnētājiem kukaiņiem noderīgus ziedputekšņu un nektāra resursus; uzskata, ka šī attīstība jāsteno atbilstoši saskaņotai teritorijas apsaimniekošanai, īpaši saglabājot ceļu satiksmes drošību;

*

* *

53. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Valsts atbalsta noteikumi attiecībā uz vispārējās tautsaimnieciskās nozīmes pakalpojumiem

P7_TA(2011)0494

Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. novembra rezolūcija par ES valsts atbalsta noteikumu reformu attiecībā uz vispārējās tautsaimnieciskās nozīmes pakalpojumiem (2011/2146(INI))

(2013/C 153 E/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 14. un 106. pantu, kā arī 26. protokolu,
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 23. marta paziņojumu „ES valsts atbalsta noteikumu reforma attiecībā uz vispārējās tautsaimnieciskās nozīmes pakalpojumiem” (COM(2011)0146),
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2011. gada 23. marta darba dokumentu par ES valsts atbalsta noteikumu piemērošanu vispārējās tautsaimnieciskās nozīmes pakalpojumiem no 2005. gada, kā arī sabiedriskās apspriešanas rezultātus (SEC(2011)0397),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gadā organizēto sabiedrisko apspriešanu par valsts atbalsta noteikumu piemērošanu vispārējās tautsaimnieciskās nozīmes pakalpojumiem,
- ņemot vērā 2010. gada 7. decembra Rokasgrāmatu par to, kā vispārējās tautsaimnieciskās nozīmes pakalpojumiem un jo īpaši vispārējās nozīmes sociālajiem pakalpojumiem piemērojami Eiropas Savienības noteikumi valsts atbalsta, publisko iepirkumu un iekšējā tirgus jomā (SEC(2010)1545),
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 16. novembra Direktīvu 2006/111/EK par dalībvalstu un publisku uzņēmumu finansiālo attiecību pārredzamību, kā arī par dažu uzņēmumu finanšu pārredzamību ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2005. gada 28. novembra Lēmumu 2005/842/EK par 86. panta 2. punkta piemērošanu attiecībā uz valsts subsīdijām, ko piešķir kā kompensāciju konkrētiem uzņēmumiem, kuri sniedz pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi ⁽²⁾,
- ņemot vērā Kopienas nostādnes valsts atbalstam attiecībā uz kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu ⁽³⁾,

⁽¹⁾ OV L 318, 17.11.2006., 17. lpp.

⁽²⁾ OV L 312, 29.11.2005., 67. lpp.

⁽³⁾ OV C 297, 29.11.2005., 4. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 15. novembris

- ņemot vērā Komisijas 2001. gada 19. janvāra paziņojumu par vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumiem Eiropā ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Komisijas 1996. gada 26. septembra paziņojumu par vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumiem Eiropā ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reģionu komitejas 2011. gada 1. jūlija atzinumu „ES valsts atbalsta noteikumu reforma attiecībā uz vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumiem” ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2011. gada 15. jūnija atzinumu “Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “ES valsts atbalsta noteikumu reforma attiecībā uz vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumiem”” ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Kopienu Tiesas 2003. gada 24. jūlija spriedumu lietā *Altmark Trans GmbH un Regierungspräsidentium Magdeburg pret Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH* ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā 2011. gada 5. jūlija rezolūciju par vispārējas nozīmes sociālo pakalpojumu nākotni ⁽⁶⁾, 2007. gada 14. marta rezolūciju par vispārējas nozīmes sociālajiem pakalpojumiem Eiropas Savienībā ⁽⁷⁾, 2006. gada 27. septembra rezolūciju par Komisijas Balto grāmatu par vispārējas nozīmes pakalpojumiem ⁽⁸⁾, 2004. gada 14. janvāra rezolūciju par Zaļo grāmatu vispārējas nozīmes pakalpojumu jomā ⁽⁹⁾, 2001. gada 13. novembra rezolūciju par Komisijas paziņojumu „Vispārējas nozīmes pakalpojumi Eiropā” ⁽¹⁰⁾ un 1997. gada 17. decembra rezolūciju par Komisijas paziņojumu „Vispārējas nozīmes pakalpojumi Eiropā” ⁽¹¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu, kā arī Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas un Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinumus (A7-0371/2011),
- A. tā kā vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumiem (VTNP) ir būtiska nozīme Eiropas Savienības kopīgo vērtību skalā un tie veicina sociālo, ekonomisko un teritoriālo kohēziju un līdz ar to ir īpaši svarīgi cīņā pret sociālo nevienlīdzību, kā arī ievērojami sekmē ilgtspējīgu attīstību;
- B. tā kā VTNP sniedz būtisku ieguldījumu dalībvalstu tautsaimniecības rādītājos un konkurētspējā, un tādēļ tos var izmantot ne tikai ekonomisko krīžu novēršanai un pārvarēšanai, bet arī vispārējas tautsaimnieciskas labklājības sasniegšanai;
- C. tā kā VTNP sniegšana sekmē stratēģijas “Eiropa 2020” veiksmīgu īstenošanu un tā kā šie pakalpojumi var veicināt izaugsmes mērķu īstenošanu, jo īpaši nodarbinātības, izglītības un sociālās integrācijas jomā, tādējādi sasniedzot paredzēto produktivitātes, nodarbinātības un sociālās kohēzijas līmeni;
- D. tā kā iedzīvotāju interesēs ir svarīgi īstenot konkurējošu privātu uzņēmumu rentablus risinājumus, kas ir absolūti nepieciešami, ņemot vērā pašreizējo budžeta stāvokli;

⁽¹⁾ OV C 17, 19.1.2001., 4. lpp.

⁽²⁾ OV C 281, 26.9.1996., 3. lpp.

⁽³⁾ OV C 259, 2.9.2011., 40. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 248, 25.8.2011., 149. lpp.

⁽⁵⁾ Lieta C-280/00, [2004] ECR I-07747.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0319.

⁽⁷⁾ OV C 301 E, 13.12.2007., 140. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 306 E, 15.12.2006., 277. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 92 E, 16.4.2004., 294. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV C 140 E, 13.6.2002., 153. lpp.

⁽¹¹⁾ OV C 14, 19.1.1998, 74. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 15. novembris

- E. tā kā VTNP ir pakalpojumi, kurus nav iespējams sniegt bez publiskā sektora iejaukšanās vai arī tas ir iespējams tikai nepietiekamā līmenī;
- F. tā kā vispārējās nozīmes sociālie pakalpojumi (VNSP) ir svarīgi, lai nodrošinātu pamattiesību ievērošanu un būtiski veicinātu iespēju vienlīdzību;
- G. tā kā saskaņā ar pašreizējo ES tiesību aktu noteikumiem paziņošanas pienākums neattiecas uz slimnīcām un sociālām dzīvojamām mājām, t. i., uz VTNP, kas risina sociālās pamatvajadzības;
- H. tā kā LESD 106. un 107. pantā sniegts juridiskais pamats valsts atbalsta noteikumu reformai VTNP jomā un tā kā saskaņā ar LESD 14. pantu Eiropas Parlaments un Padome, neskarot dalībvalstu kompetenci, atbilstoši parastajam likumdošanas procesam regulās nosaka VTNP darbības principus un nosacījumus, jo īpaši ekonomiskos un finansiālos nosacījumus;
- I. tā kā Lisabonas līguma 26. protokolā noteikts augsts VTNP kvalitātes, drošības un pieejamības līmenis, vienlīdzīga attieksme un vispārējās piekļuves un patērētāju tiesību veicināšana, kā arī skaidri atzīta šo pakalpojumu svarīgā loma;
- J. tā kā dalībvalstīm un to iestādēm ir lielākas iespējas pienācīgi nodrošināt savu iedzīvotāju vajadzības un tādējādi tās nosaka VTNP konkrēto apmēru un šo pakalpojumu sniegšanas veidu un metodes un tā kā Lisabonas līguma 26. protokola 1. pantā skaidri atzītas plašas valsts, reģionālo un vietējo iestāžu tiesības nodrošināt, pasūtīt un organizēt VTNP;
- K. tā kā kompensācijas summā iekļauj visas jebkāda veida valsts vai par valsts līdzekļiem sniegtās priekšrocības,
1. norāda Komisijas īstenotās reformas mērķus, proti, precizēt VTNP atbalsta noteikumu piemērošanu, ņemot vērā šo pakalpojumu daudzveidību;
 2. prasa Komisijai precizēt iekšējā tirgus noteikumu saistību ar sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu un panākt, lai sabiedrisko pakalpojumu noteikšanā, organizēšanā un finansēšanā tiktu piemērots subsidiaritātes princips;
 3. uzsver, ka 2005. gadā veiktie pasākumi — tā dēvētā “*Altmark* pakete” — ir uzlabojuši noteikumu piemērošanu un saprotamību; norāda, ka sabiedriskās apspriešanas gaitā tomēr konstatēts, ka tiesiskajiem instrumentiem jāklūst daudz skaidrākiem, vienkāršākiem, samērīgākiem un efektīvākiem;
 4. uzsver, ka sabiedriskās apspriešanas rezultāti liecina par to, ka noteikumu piemērošanu varētu kavēt ne vien administratīvais slogs, bet arī neskaidrības un pārpratumi, jo īpaši attiecībā uz VTNP valsts atbalsta noteikumu pamatjēdzieniem, piemēram, pilnvarojuma aktu, samērīgu peļņu, uzņēmumiem, saimnieciskiem un nesaimnieciskiem pakalpojumiem vai saistību ar iekšējo tirgu;
 5. šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas ieceri sīkāk precizēt saimnieciskas un nesaimnieciskas darbības nošķirumu vispārējās tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumos, lai kopumā panāktu lielāku juridisko noteiktību un mazinātu Eiropas Savienības Tiesā iesniegto sūdzību un Komisijas ierosināto pienākumu neizpildes procedūru skaitu; aicina Komisiju sīkāk precizēt ceturto kritēriju, ko Eiropas Savienības Tiesa norādīja *Altmark* lietas spriedumā, un nodrošināt, ka samērīgas peļņas aprēķināšanas metode ir pietiekami skaidra un piemērota dažādiem VTNP; tādēļ aicina Komisiju neizmantojot slēgtu sarakstu; šajā sakarībā ierosina neaprobežoties ar vienkāršu Eiropas Savienības Tiesas judikatūras atreferējumu, bet drīzāk nodrošināt kritērijus, kas palīdzētu saprast un piemērot izmantotos jēdzienus; aicina Komisiju izvērstāk izskaidrot patiesu VTNP jēdzienu;

Otrdiena, 2011. gada 15. novembris

6. pauž bažas par papildu prasībām, kuras Komisija plāno ieviest, lai nodrošinātu, ka valsts atbalsts neietekmē tirdzniecības attīstību tiktāl, ka tas būtu pretrunā ar Kopienas interesēm, un uzskata, ka šādas prasības radīs juridisko nenoteiktību;
7. uzsver, ka "pilnvarojuma akts" ir garantē pārredzamību un tas ir jāsaģlabā, lai iedzīvotāji gūtu labāku pārskatu, taču būtu jāpaplašina pilnvaru darbības joma (pilnvarojuma akts), jo īpaši elastīgāk piemērojot noteikumus; aicina par pilntiesīgu pilnvarojuma aktu uzskatīt projektu, kam pievienots "mērķu līgums";
8. uzsver, ka jebkādā ES atbalsta noteikumu reformā ir jāņem vērā VTNP īpašā funkcija un stingri jāievēro subsidiaritātes princips, jo saskaņā ar LESD 26. protokolu galvenā atbildība par VTNP pasūtīšanu, nodrošināšanu, finansēšanu un organizēšanu ir dalībvalstīm un to valsts, reģionālajām un vietējām iestādēm, kurām šajā jomā ir piešķirtas plašas pilnvaras un izvēles brīvība;
9. uzsver, ka noteikumu reformas gaitā īpaša uzmanība būtu jāpievērš tam, lai izmantotos Kopienas jēdzienus un terminus skaidri pielāgotu sabiedrisko pakalpojumu būtībai, kā arī organizatoriskajai un dalībnieku daudzveidībai un pienācīgi ņemtu vērā faktisko iespējamo ietekmi uz tirdzniecību starp dalībvalstīm;
10. vērš uzmanību uz VNTP īpašo raksturu reģionālajā un vietējā līmenī, kurš neietekmē konkurenci iekšējā tirgū un tādējādi ļauj piemērot vienkāršotu un pārredzamu kārtību, veicinot inovāciju un mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) līdzdalību;
11. atbalsta robežvērtību noteikšanu, kas atbrīvo no paziņošanas pienākuma par valsts kompensāciju par VTNP, un ar to saistīto administratīvā sloga mazināšanu; pamatojoties uz apspriedēs gūtajām atziņām, iesaka paaugstināt robežvērtības, kas nosaka VTNP lēmuma piemērošanu;
12. uzsver, ka LESD 14. pantā un Lisabonas līguma 26. protokolā ir atzīta VTNP īpašā loma, un atzīst valsts, reģionālo un vietējo iestāžu nozīmi šajā jomā; uzsver, ka ES atbalsta noteikumu reforma attiecībā uz VTNP ir tikai viena daļa no precizējuma, kas jāveic VTNP piemērotajos tiesību aktos, lai panāktu saskaņotu Eiropas tiesisko regulējumu; norāda, ka jebkuram juridiskam instrumentam būs jānodrošina pietiekama juridiskā noteiktība; aicina Komisiju atbilstīgi Vienotā tirgus aktā paustajiem solījumiem līdz 2011. gada beigām nākt klajā ar paziņojumu par pasākumiem, kuri attiecībā uz VTNP un VNTP nodrošinātu regulējumu, kas ļautu īstenot to uzdevumus;
13. uzsver, ka saskaņā ar LESD 106. panta 2. punktu uzņēmumiem, kas sniedz vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumus, noteikumi par valsts atbalsta aizliegumu un kontroli attiecas tikai tiktāl, cik šo noteikumu piemērošana tiesiski vai faktiski netraucē īpašo uzdevumu izpildi, ko minētajiem uzņēmumiem piešķir valsts, reģionālās vai vietējās iestādes; šajā kontekstā uzsver, ka LESD 14. pants skaidri nosaka, ka Eiropas Savienība un dalībvalstis, nepārsniedzot savas attiecīgās pilnvaras un līgumu piemērošanas jomu, rūpējas, lai šādi pakalpojumi pamatotos uz tādiem principiem un nosacījumiem, kas ļauj īstenot to uzdevumus; tādēļ aicina, lai ES valsts atbalsta noteikumu reformā būtu ņemti vērā abi minētie panti un būtu nodrošināts, ka par VTNP sniegšanu piešķirtā kompensācija nerada pārmērīgu slogu valsts budžetam vai nemazina sniegto pakalpojumu kvalitāti;
14. uzskata, ka gaidāmais Komisijas priekšlikums par „Eiropa 2020” projektu obligācijām varētu un tam vajadzētu kļūt par vispārējas nozīmes pakalpojumu attīstības galveno veicinātāju gan dalībvalstu, gan Eiropas Savienības līmenī; uzsver, ka šajā nolūkā izstrādātās procedūras būtu skaidri jāparedz projekta atbilstības nostādņēs, kas jānosaka saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru;

Otrdiena, 2011. gada 15. novembris

15. uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi, lai atbalsts vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumiem nekaitētu konkurencei vai neapdraudētu valsts atbalstu nesāņemošu uzņēmumu darbību tajās pašās nozarēs vai tirgos;

16. norāda, ka nosacījumi attiecībā uz neto izmaksu kompensāciju pieejamību visiem uzņēmumiem, kuri sniedz sabiedriskos pakalpojumus, ir ekonomiski un finansiāli nosacījumi, kas vajadzīgi, lai pareizi īstenotu uzdevumus, kurus tiem noteikušas valsts iestādes, jo īpaši šajā krīzes periodā, kad sabiedriskajiem pakalpojumiem ir būtiska nozīme kā automatiskiem stabilizatoriem, sniedzot atbalstu mazāk aizsargātām iedzīvotāju kategorijām un tādējādi ierobežojot krīzes sociālās sekas;

17. šajā sakarībā vēlas uzsvērt, ka publiskā sektora dalībnieku sadarbībai, apvienojot līdzekļus, ir liels potenciāls valsts līdzekļu efektivitātes palielināšanā un sabiedrisko pakalpojumu modernizēšanā, ņemot vērā vietējo iedzīvotāju jaunās vajadzības; turklāt uzsver pārrobežu sadarbības nozīmi;

18. uzsver, ka sabiedriskajiem pakalpojumiem jābūt kvalitatīviem un pieejamiem visiem sociālajiem slāņiem; šajā sakarībā pauž bažas par Komisijas ierobežojošo rīcību, klasificējot valsts atbalstu sociālo dzīvojamo māju celtniecībai kā VNSP tikai tad, ja pakalpojumi tiek sniegti vienīgi sociāli maznodrošinātiem iedzīvotājiem vai iedzīvotāju grupām, jo šāda šaura jēdziena interpretācija ir pretrunā prioritārajam mērķim par sociālās daudzādības un vienlīdzīgas piekļuves nodrošināšanu;

19. uzskata, ka kvalitatīvu pakalpojumu saņemšana ir Eiropas iedzīvotāju cilvēktiesības; un ka šāda tiesīborientēta pieeja būtu jānostiprina;

20. atgādina — lai nākotnē būtu iespējams nodrošināt viedu energotīklu vai platjoslas pakalpojumus, ir nepieciešami būtiski ieguldījumi infrastruktūras modernizācijā, jo īpaši enerģētikas, telekomunikāciju un sabiedriskā transporta jomā, sevišķi reģionos, kur šīs modernizācijas visvairāk trūkst;

21. aicina Komisiju iekļaut kompensējamajās izmaksās arī ieguldījumus VTNP sniegšanas nodrošināšanai vajadzīgajā infrastruktūrā; atgādina Komisijai, ka dažkārt noteikumi VTNP jomā drīzāk pamatojas uz valsts atbalstu ilgtermiņa ieguldījumiem, nekā uz ikgadējiem kompensācijas maksājumiem;

22. aicina Komisiju sarunās par divpusējiem tirdzniecības nolīgumiem ņemt vērā partnervalstu sniegtos VTNP un VNSP;

Vienkāršošana/proportionalitāte

23. atzinīgi vērtē Komisijas ieceri par diversificētākas pieejas izstrādi attiecībā uz valsts atbalsta noteikumu piemērošanu, lai valsts iestāžu un pakalpojumu sniedzēju administratīvais slogs būtu proporcionāls pasākuma iespējamajai ietekmei uz konkurenci iekšējā tirgū;

24. tādēļ prasa noteikumus izstrādāt tā, lai būtu nodrošināta to pareiza piemērošana un lai tie neradītu lieku slogu valsts iestādēm un vispārējas nozīmes pakalpojumu sniegšanā pilnvarotiem uzņēmumiem, tādējādi ļaujot tiem pilnībā izpildīt uzticētos īpašos uzdevumus; šajā sakarībā prasa Komisijai uzlabot noteikumu saprotamību un paredzēt pienākumus attiecībā uz valsts kompensācijas maksājumiem par VTNP, tādējādi panākot lielāku juridisko noteiktību valsts iestādēm un pakalpojumu sniedzējiem;

Otrdiena, 2011. gada 15. novembris

25. aicina Komisiju attiecībā uz ierosināto atbalsta noteikumu vienkāršošanu ieviest lielāku elastību un pārredzamību kompensāciju pārmaksu uzraudzībā, jo īpaši uzlabojot kompensāciju pārmaksas novēršanas pasākumus; šādā nolūkā ierosina daudzgadu līgumu gadījumā veikt kontroli par kompensāciju pārmaksu tikai līguma darbības laika beigās un jebkurā gadījumā par laikposmiem, kas nepārsniedz trīs gadus, un ieviest pārredzamus kritērijus VTNP kompensācijas maksājumu aprēķināšanā, jo šie uzlabojumi palīdzētu būtiski ietaupīt laiku un izmaksas gan pakalpojumu sniedzējiem, gan valsts iestādēm;

26. aicina Komisiju noskaidrot valsts iestādēs un uzņēmumos, vai 2010. gada 7. decembra „Rokasgrāmata par to, kā vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumiem un jo īpaši vispārējas nozīmes sociālajiem pakalpojumiem piemērojami Eiropas Savienības noteikumi valsts atbalsta, publisko iepirkumu un iekšējā tirgus jomā” pienācīgi pilda tai uzticēto uzdevumu; prasa Komisijai nepieciešamības gadījumā nodot valsts iestāžu un uzņēmumu rīcībā didaktisko metodoloģiju, kas tiem palīdzētu pienācīgi piemērot šos noteikumus;

27. aicina Komisiju vienkāršot pilnvarošanas noteikumus; prasa, lai par pilnvarojuma aktu tiktu atzīts aicinājums iesniegt projektus, kam pievienots mērķu līgums;

Sociālie kritēriji

28. aicina Komisiju izstrādāt īpašu *de minimis* regulējumu tādiem VNSP, kuri būtiski neietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm; tādēļ ierosina šādiem sociāliem pakalpojumiem noteikt atbilstošas paaugstinātas robežvērtības;

29. piekrīt saglabāt pašreizējos atbrīvojumus, nenosakot robežvērtības slimīcām un sociālajām dzīvojamām mājām; atzinīgi vērtē Komisijas ieceri par citu VNSP jomu atbrīvošanu no paziņošanas pienākuma; aicina Komisiju nodrošināt, ka no paziņošanas pienākuma ir atbrīvoti visi kompensācijas maksājumus saņemošie VTNP, kas nodrošina dalībvalstu noteiktās sociālās pamatvajadzības, kā piemēram, vecāku cilvēku un invalīdu aprūpi, mazāk aizsargāto iedzīvotāju grupu aprūpi un sociālo integrāciju, bērnu un jauniešu labklājību, veselības aprūpi un piekļuvi darba tirgum;

30. uzskata, ka VNSP īpašais uzdevums un specifika būtu jāaizsargā un skaidri jādefinē; tādēļ aicina Komisiju izvērtēt to, kā visefektīvāk sasniegt šo mērķi, ņemot vērā iespēju ieviest konkrētām nozarēm piemērojamus noteikumus;

Vietējie pakalpojumi

31. atzinīgi vērtē Komisijas ieceri ieviest *de minimis* regulējumu attiecībā uz valsts atbalstu tiem uzņēmumiem, kam uzticēta VTNP sniegšana, ja vietēja līmeņa ierobežotās darbības dēļ būtu sagaidāma tikai nenozīmīga ietekme uz tirdzniecību starp dalībvalstīm un ja tiek garantēts, ka kompensāciju maksā tikai attiecīgā VTNP nodrošināšanai; lūdz Komisiju pārbaudīt, vai īpašs regulējums vajadzīgs arī VTNP kultūras un izglītības jomās;

32. aicina Komisiju ierosināt pienācīgas *de minimis* regulējuma robežvērtības kompensācijas maksājumiem, kurus piešķir uzņēmumiem VTNP nodrošināšanai, lai šo pakalpojumu izskatīšanai varētu piemērot vienkāršotu procedūru, tādējādi būtiski mazinot šo pakalpojumu sniedzēju administratīvo slogu bez nelabvēlīgas ietekmes uz iekšējo tirgu; šādā nolūkā kā iespējamus kombinācijas kritērijus iesaka kompensācijas lielumu un tā uzņēmuma apgrozījumu, kuram vietējā iestāde uzticējusi sniegt VTNP; turklāt uzskata — lai nodrošinātu nepieciešamo elastību, piemērotāka būtu robežvērtība par triju finanšu gadu laikposmu;

33. atgādina, ka VTNP sniedzējiem ir atšķirīgs tiesiskais statuss, piemēram, apvienības, fondi, brīvprātīgās un sabiedriskās organizācijas, bezpeļņas organizācijas vai sociālie uzņēmumi; atgādina, ka daži no šiem uzņēmumiem sniedz tikai vietējus pakalpojumus, neiesaistās komercdarbībā un visu peļņu atkārtoti iegulda vispārējas nozīmes vietējos pakalpojumos;

Otrdiena, 2011. gada 15. novembris

Kvalitātes un efektivitātes aspekti

34. uzsver VTNP augstās kvalitātes un vispārējās pieejamības būtiskumu; norāda, ka saskaņā ar LESD konkurences noteikumiem Komisijas kompetence attiecas tikai uz VTNP sniegšanai paredzētā valsts atbalsta uzraudzību un ka šie noteikumi neparedz juridisku pamatu kvalitātes un efektivitātes kritēriju noteikšanai Eiropas līmenī; uzskata, ka kvalitātes un efektivitātes kritēriju noteikšana VTNP būtu jāveic, pienācīgi ievērojot subsidiaritātes principu;

*

* *

35. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Eiropas platforma cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību

P7_TA(2011)0495

Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. novembra rezolūcija par Eiropas platformu cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību (2011/2052(INI))

(2013/C 153 E/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību, jo īpaši tā 3. panta 3. punktu, un Līgumu par Eiropas Savienības darbību, jo īpaši tā 9., 148., 160. un 168. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, jo īpaši tās 1., 16., 21., 23., 24., 25., 30., 31. un 34. pantu,
- ņemot vērā pārskatīto Eiropas Sociālo hartu, jo īpaši tās 30. pantu (tiesības uz aizsardzību pret nabadzību un sociālo atstumtību), 31. pantu (tiesības uz mājokli) un 16. pantu (ģimenes tiesības uz sociālo, juridisko un ekonomisko aizsardzību),
- ņemot vērā Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvu 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2000. gada 27. novembra Direktīvu 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Lēmumu Nr. 1098/2008/EK par Eiropas gadu cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību (2010. gads) ⁽³⁾,
- ņemot vērā Nodarbinātības, sociālās politikas, veselības un patērētāju aizsardzības padomes 2010. gada 8. jūnija secinājumus par tematu „Taisnīgums un veselības aizsardzība visās politikas jomās — solidaritāte veselības jomā” ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 6. decembra deklarāciju par Eiropas gadu cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību — sadarbība cīņā pret nabadzību 2010. gadā un pēc tam ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ OV L 180, 19.7.2000., 22. lpp.

⁽²⁾ OV L 303, 2.12.2000., 16. lpp.

⁽³⁾ OV L 298, 7.11.2008., 20. lpp.

⁽⁴⁾ ES Padome, paziņojums preseī 10560/10 (presse 156), Nodarbinātības, sociālās politikas, veselības un patērētāju aizsardzības padomes 3019. sanāksme 2010. gada 7. un 8. jūnijā Luksemburgā.

⁽⁵⁾ ES Padome, Nodarbinātības, sociālās politikas, veselības un patērētāju aizsardzības padomes 3053. sanāksme 2010. gada 6. decembrī Briselē.